

" ΟΙ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ "

Οι διεθνείς σχέσεις της χώρας θα πρέπει ν' αποβλέπουν στη διασφάλιση της εθνικής ανεξαρτησίας και ακεραιότητας, στην προώθηση της ανάπτυξης και της προόδου, και στην ανάδειξη του διεθνούς της ρόλου ως δύναμης ειρήνης, σταθερότητας και συνεργασίας.

Η Ελλάδα είναι συστατικό στοιχείο της Ενωμένης Ευρώπης και θα πρέπει μαζί με τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες και λαούς να συμβάλει στην περαιτέρω ενοποίηση της Ευρώπης και στην ανάδειξή της σε διεθνή πολιτικό και οικονομικό πόλο.

Η Ελλάδα ως χώρα του ευρωπαϊκού Νότου οφείλει να στηρίζει και να προωθήσει πολιτικές στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης που θα αποσκοπούν στη σύγκλιση και την οικονομική και κοινωνική συνοχή.

Η Ευρώπη θα πρέπει ν' αναλάβει την πολιτική ευθύνη να υπερβεί τη σημερινή κρίση και να διευθετήσει δράσεις που θ' αντιμετωπίζουν τα πραγματικά προβλήματα του Ευρωπαίου πολίτη και που έχουν σχέση με τα προβλήματα της απασχόλησης, της υγείας, της εκπαίδευσης, του περιβάλλοντος, του πολιτισμού κ.λ.π.

Επίσης, θα πρέπει η Ευρώπη να προχωρήσει στην ενίσχυση της πολιτικής της φυσιογνωμίας με περαιτέρω ανάπτυξη της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής άμυνας που θα στηρίζεται στην αρχή της κατοχύρωσης των συνόρων των κρατών - μελών, της αμοιβαίας συνδρομής σε περίπτωση απειλής, στην αλληλεγγύη, αλλά και σ' ένα θετικό ρόλο για την ειρήνη και συνεργασία των λαών.

Η Ελλάδα θα πρέπει ν' αξιοποιήσει τις κοινοτικές πολιτικές, στη διαμόρφωση των οποίων εξάλλου συνέβαλε, για την ανάκαμψη της οικονομίας και την ανάπτυξη και πρόοδο. Στόχος είναι η ένταξη στην γ' φάση της ΟΝΕ, στο πλαίσιο όμως ενός μακροπρόθεσμου σχεδιασμού που θα στηρίζεται στον εκσυγχρονισμό των επί μέρους τομέων της οικονομίας με την επίτευξη ευρύτερης κοινωνικής συναίνεσης.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση, για να επιβιώσει ως πολιτική οντότητα και ν' αντιμετωπίσει τις διεθνείς προκλήσεις στο πλαίσιο των νέων δεδομένων του διεθνούς συστήματος, θα πρέπει να ενσωματώσει τους νέους λαούς και χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης, συμπεριλαμβανομένων και

αυτών της Βαλκανικής. Θα πρέπει εδώ να ληφθούν υπόψη δύο προϋποθέσεις: Να μην ανασταλεί η περαιτέρω εμβάθυνση της ευρωπαϊκής ενοποίησης, αλλ' αντίθετα να προωθηθεί η δημιουργία νέων θεσμών και πολιτικών που θα επιτρέψουν την απρόσκοπτη ενσωμάτωση των νέων χωρών στην Ευρωπαϊκή Ένωση, και δεύτερον, η πολιτική ανοιγμάτων προς τις χώρες αυτές θα πρέπει να εξισορροπηθεί με αντίστοιχη πολιτική προς το μεσογειακό Νότο με τη διαμόρφωση μιας νέας ευρωμεσογειακής σχέσης και με την ένταξη της Κύπρου και της Μάλτας.

Η Ελλάδα ως χώρα επίσης των Βαλκανίων, θα πρέπει να συμβάλει στην ειρήνη, ανάπτυξη και οικονομική σταθερότητα της περιοχής. Αποτελεί τον ισχυρότερο πολιτικό και οικονομικό παράγοντα στην περιοχή και με την έννοια αυτή μπορεί να παίζει ρόλο πρωταγωνιστικό στις εξελίξεις, διότι διαθέτει διαπραγματευτικά πλεονεκτήματα απέναντι στους κοινοτικούς της εταίρους. Η Ελλάδα θα πρέπει ν' αποφύγει να γίνει μέρος οποιασδήποτε βαλκανικής κρίσης. Τα ελληνικά συμφέροντα εξυπηρετούνται μέσα από ένα ουσιαστικό πολιτικό και οικονομικό διάλογο με τις βαλκανικές χώρες που θα οδηγήσει στη διαμόρφωση ενός ευρύτερου πλαισίου συνεργασίας μεταξύ τους (η παρευξείνια συνεργασία είναι ένα σημαντικό πλαίσιο, αλλά θα μπορούσαν να διαμορφωθούν και άλλα πλαίσια διαβαλκανικής συνεργασίας). Η Ελλάδα θα πρέπει να ενισχύσει τις εμπορικές, οικονομικές, πολιτιστικές ανταλλαγές μεταξύ των χωρών αυτών που έχουν κοινή παράδοση και κοινά συμφέροντα.

Οι σχέσεις με την Αλβανία βρίσκονται σ' ένα θετικό δρόμο και θα πρέπει να συνεχιστεί η σύσφιγξη των σχέσεων που θ' αποβεί επωφελής για τον ελληνισμό της Αλβανίας και για την προστασία των δικαιωμάτων του.

Όσον αφορά στις σχέσεις μας με την ΠΓΔΜ, έχει επιτελεστεί, παρά τις όποιες καθυστερήσεις, ένα θετικό βήμα με την υπογραφή της Ενδιάμεσης Συμφωνίας, αλλά οι σχέσεις αυτές θα πρέπει να συνεχίσουν την ανοδική τους πορεία σε όλους τους τομείς και θα πρέπει να εξευρεθεί σύντομα μία αμοιβαία αποδεκτή ρύθμιση για το όνομα.

Η Ελλάδα θα πρέπει ν' αξιοποιήσει περαιτέρω τη θέση της στην Ανατολική Μεσόγειο. Με την περιοχή αυτή η Ελλάδα διατηρούσε βαθειές ιστορικές σχέσεις. Οι σχέσεις της με τους λαούς της περιοχής υπήρξαν φιλικές και η νέα εξέλιξη και εκτόνωση της κρίσης στη Μέση Ανατολή διαμορφώνει νέες προοπτικές συνεργασίας. Η χώρα μας θα πρέπει να πρωταγωνιστήσει στην ευρωμεσογειακή πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ν' αναλάβει πρωτοβουλίες στον πολιτικό και οικονομικό τομέα.

Το πρόβλημα στις ελληνοτουρκικές σχέσεις παραμένει το κύριο πρόβλημα της εξωτερικής μας πολιτικής που έχει ως αφετηρία την τουρκική επιθετική και απειλητική πολιτική απέναντι των ελληνικών συμφερόντων. Η βελτίωση των σχέσεων Ελλάδας - Τουρκίας περνάει μέσα από τον εκδημοκρατισμό της τουρκικής κοινωνίας και της αλλαγής της διεθνούς συμπεριφοράς της χώρας αυτής που θα πρέπει να στηρίζεται στις αρχές του διεθνούς δικαίου και της διεθνούς έννομης τάξης. Λυδία λίθος των ελληνοτουρκικών σχέσεων είναι το Κυπριακό πρόβλημα που αποτελεί διεθνές, αλλά και ευρωπαϊκό ζήτημα. Η αποχώρηση των τουρκικών στρατευμάτων και ο σεβασμός της ανεξαρτησίας, της εδαφικής ακεραιότητας και κυριαρχίας στη βάση των ψηφισμάτων του ΟΗΕ, αποτελούν τις βασικές προϋποθέσεις για την εξεύρεση μιας δίκαιης και βιώσιμης λύσης στο πρόβλημα. Η Τουρκία θα πρέπει να εγκαταλείψει την αδιάλλακτη στάση της και να συνεργαστεί προς αυτήν την κατεύθυνση. Η επίλυση του Κυπριακού θα συμβάλει στην αισθητή βελτίωση των ελληνοτουρκικών σχέσεων και στην αποκατάσταση ενός γόνιμου και δημιουργικού διαλόγου μεταξύ των δύο χωρών προς αμοιβαία ωφέλεια των δύο λαών.

Η Κύπρος θα πρέπει να ενταχθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η πολιτική δέσμευση της Ευρωπαϊκής Ένωσης για ένταξη της Κύπρου στην επόμενη διεύρυνση και η έναρξη ενταξιακών διαπραγματεύσεων αποτελεί ένα πρώτο θετικό βήμα. Η Ελλάδα θα πρέπει να συνεχίσει την πολιτική αυτή συνδέοντάς την με το θέμα της διεύρυνσης με τις χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης. Ο ευρωπαϊκός προσανατολισμός της Κύπρου είναι μια διαδικασία που θα επιτρέψει τη συνεργασία μεταξύ Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων και θα λειτουργήσει ως καταλύτης για την εξυπηρέτηση μιας δίκαιης και βιώσιμης λύσης στο Κυπριακό. Η Ελλάδα θα συμπαρασταθεί στον αγώνα του κυπριακού ελληνισμού με όλα τα μέσα.

Η προώθηση των εθνικών θεμάτων της χώρας μας και η αναβάθμιση του διεθνούς της ρόλου απαιτεί παράλληλα τη σωστή αξιοποίηση και κινητοποίηση του απόδημου ελληνισμού, αλλά και της Ορθόδοξης Εκκλησίας, η οποία ανεξάρτητη από το κράτος έχει τη δική της αποστολή

και χωρίς αυτή να υπαγορεύεται (άρα και να υπονομεύεται) από κομματικές σκοπιμότητες εσωτερικής κατανάλωσης.

Η ιστορία, εξάλλου, του ελληνικού κράτους έχει αποδείξει ότι έχουμε επιτύχει όταν δημιουργούμε ή αξιοποιούμε σωστά τους διεθνείς παράγοντες και συμμαχίες.